

การพัฒนาหุ่นมือและกิจกรรมเพื่อสร้างความพร้อมด้านการฟังและการพูด
ของนักเรียนระดับปฐมวัย
Development of Puppets and Activities to Enhance Listening and
Speaking Readiness of Preschool Students

นงลักษณ์ รักพงษ์, ดวงพร ธรรมะ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อพัฒนาหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อเตรียมความพร้อมและเปรียบเทียบระดับความสามารถทางด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับปฐมวัยก่อนและหลังการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กปฐมวัยชาย - หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง ซึ่งได้มาโดยการจับสลาก นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 จาก 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 10 คน ได้จำนวน 30 คน ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยทำการทดลองเป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 เรื่อง วันละ 30 นาที รวม 3 วันต่อสัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน หุ่นมือ นิทานอีสป แบบทดสอบความพร้อม แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 และ t-test of Dependent Samples ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานมีค่าสูงสุดเท่ากับ 80.15/89.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และคะแนนความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับปฐมวัยหลังการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : หุ่นมือ, กิจกรรมเพื่อสร้างความพร้อม

Abstract

The purpose of this research was to develop puppets in storytelling activities for prepare and compare skill level. to Enhance listening and speaks of preschool students . before and after using the puppet in storytelling activities.

Samples used in the study were preschool boys and girls with 5-6 years of age. Of kindergarten 3. In 1st semester of 2016 academic year. At St. Joseph's Rayong, school. And 30 childrens were selected by simple random sampling. A sample of the research. Researcher. By to week trial. week 1 per week pay crossbars 30 minute. total 3 days. Total of 30 days

The instruments used in study were the plans of storytelling activities puppet Anesop Readiness test Scoring record before and after. The data were analyzed by using E_1/E_2 performance and dependent sample t-test.

The results showed that the efficiency of hand puppets for story telling activities was highest at 80.15/ 89.80 and Score to Enhanc listening and speaks of preschool students. after using the puppets in storytelling activities. Was higher than that of before the experiment with statistical significance at the level of .05

Keywords : Puppets, Activities to Enhance

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลง ในยุคที่ความรู้และเทคโนโลยีเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว กระทรวงศึกษาธิการในยุคของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552 - 2561) (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพผู้เรียน ระดับการศึกษาปฐมวัย โดยยึดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรเป็นหลัก มีการกำหนด คุณภาพผู้เรียนไว้ 4 ส่วน คือ มีพัฒนาการ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาสมวัย จากด้านคุณภาพผู้เรียน ในตัวชี้วัดที่ 3 ได้ส่งเสริมให้เด็ก มีทักษะทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยโดยให้เด็กใช้ภาษาให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจ ด้วยการพูดฟังเรื่องราวได้เหมาะสมตามวัย และเนื่องจากระดับการใช้ภาษาของเด็กยังไม่พัฒนาเต็มที่ เด็กยังไม่สามารถคิด สิ่งที่เป็นนามธรรมได้ จึงต้องใช้สัญลักษณ์แทนความหมาย เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้จากการฟัง การพูด และจะสะสมคำ เพื่อเปล่งเสียงออกมา ก็จะเพิ่มคำขึ้นเรื่อยๆ ภาษาจึงต้องอาศัยทักษะการฟังการพูด หุ่นมือและนิทาน จึงมีความสำคัญเพราะเป็นรูปธรรมเด็กเกิดการเลียนแบบ การมองเห็น และการได้ยิน ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็ก

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน เด็กไม่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ การใช้ภาษาในการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ จากกิจกรรมประจำวัน ไม่เป็นไปตามพัฒนาการของเด็ก ขาดทักษะในการฟัง และการพูด ส่งผลให้ พัฒนาการทางภาษาของเด็กไม่ได้รับการพัฒนาตามวัย และเด็กส่วนหนึ่งที่มีปัญหาในเรื่องการพูด พูดได้ช้าไม่เป็นไปตามอายุ ไม่เข้าใจคำพูดของผู้อื่นทำให้ตอบสนองต่อคำพูดของผู้อื่นไม่ถูก พูดคำที่มีความหมายได้ล่าช้ากว่าเด็กคนอื่นซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันหรือพูดได้ก็ไม่สามารถ เล่าเรื่องต่อเนื่องกันได้ และรู้จักคำศัพท์อยู่ในวงจำกัดสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นก็คือ สภาพของเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบันนี้ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลงเป็นครอบครัวเดี่ยว ที่มีพ่อ แม่ ลูก สมาชิกครอบครัวจะเหงาไม่มีญาติ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2542)

ประโยชน์ของหุ่นมือและนิทานที่ใช้ในการเรียนการสอน ช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้สามารถจดจำเนื้อหา แนวคิด ส่งเสริมการใช้ภาษาให้กับเด็ก และสิ่งสำคัญ คือ ช่วยปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น เด็กที่มีปัญหาในการออกเสียงการฟัง การพูด (ศรินทิพย์ รักษาสัตย์, 2528) นอกจากนั้นหุ่นมือและนิทานที่ครูใช้เพื่อเป็นสื่อการสอนในการพัฒนาเด็กปฐมวัย สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ช่วยเสริมเด็ก เกิดแรงจูงใจในการเรียนให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียด สร้างเสริมจินตนาการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมช่วยพัฒนาเด็กทางคุณลักษณะชีวิตพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาความรู้

สติปัญญา ทักษะ ความสามารถทางภาษาของเด็กและช่วยประหยัดเวลาในการสอน นอกจากนั้นการนำหุ่นมือและนิทานมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระดับปฐมวัยเพื่อพัฒนาความพร้อมทักษะ ด้านการฟัง การพูด คุณลักษณะพิเศษ ของหุ่นมือและนิทาน คือ หุ่นมีมิติสามารถทำเลียนแบบของจริงได้ทำให้เด็กสนใจและซุกจุก ให้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความสนุกสนาน เมื่อนำหุ่นประเภทต่างๆ มาประกอบการเล่านิทานหุ่นจึงเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอด สิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ชัดเจนเป็นอย่างดี (Helen Bee, 1975) และนอกจากนี้ หุ่นยังเป็นสื่อในการเรียนการสอน ที่มีบทบาทสำคัญต่อเด็กในระดับปฐมวัยเป็นอย่างมาก ประกอบกับนิทาน คือ ความชอบของเด็กได้ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียด สร้างเสริมจินตนาการส่งเสริมคุณธรรมช่วยพัฒนาเด็กทางคุณลักษณะชีวิตพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาความรู้สติปัญญา ทักษะ และความสามารถทางภาษาของเด็ก

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหุ่นมือ และกิจกรรมการเล่านิทานแทนการใช้หนังสือนิทานเพียงอย่างเดียว เพื่อเป็นการสร้างความพร้อมด้านการฟัง และการพูดสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนระดับปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับปฐมวัยก่อนและหลังการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษา แนวคิด ทฤษฎีหลักการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากรายงานการวิจัย หนังสือ เอกสารที่ผู้อื่นทำไว้แล้ว ดังนี้

1.1 จากการศึกษาเกี่ยวกับหุ่นมือ สรุปได้ว่า หุ่นมือเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อจำลองเลียนแบบหรือทำคล้ายของจริง การเคลื่อนไหวของหุ่นดำเนินไปตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของคนหรือจากนิทาน โดยมนุษย์เป็นผู้บังคับ

1.2 จากการศึกษาเกี่ยวกับนิทาน สรุปได้ว่า นิทานคือเป็นเรื่องราวที่ผู้แต่งขึ้นหรือเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา ตลอดจนแทรกแนวคิด เพื่อให้เด็กนำไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตและให้ความสนุกสนาน และนิทานมีประโยชน์ทำให้ เด็กได้รับการพัฒนาร่างกาย ทั้ง 4 ด้าน จากการฟังนิทาน คือ

- 1) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติไม่ดี แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก
- 2) สร้างสมาธิ 3) ปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน และ 4) ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีขึ้น

1.3 จากการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนปฐมวัย สรุปได้ว่า นักเรียนปฐมวัย คือเด็กที่อยู่ในศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนและเด็กที่เรียนอยู่ในชั้นอนุบาล 1-2 ในโรงเรียนภาครัฐและชั้นอนุบาล 1-3 ภาคเอกชนโดยทั่วไปมีอายุประมาณ 3-6 ปี

1.4 จากการศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านการฟังและการพูด สรุปได้ว่า การสร้างประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กช่วงอายุ 4-6 ปีว่า ควรหัดให้เด็กพูดและตอบคำถามเต็มประโยคถูกหลักไวยากรณ์ และรู้จักจัดประเภทพูดเป็นประโยคคำที่ใช้ทุกคำโดยเฉพาะลักษณะนามและกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่สำคัญ คือ การอ่านหนังสือ การเล่านิทาน การเล่นหุ่น การท่องคำกลอน

ขั้นที่ 2 กำหนดคุณลักษณะของหุ่นมือและกิจกรรมการเล่านิทาน

คุณลักษณะของหุ่นมือ เป็นตุ๊กตา ที่ทำจากผ้าสักหลาด ลักษณะคล้ายถุงมือ วิธีการเล่นสอดมือเข้าไปในหุ่นมือ ใส่นิ้วโป้งและนิ้วก้อยเข้าไปในแขนซ้ายและแขนขวาของหุ่นนี้อื่นๆ สอดเข้าไปส่วนหัวของหุ่นถ้าอยากให้แขนข้างไหนเคลื่อนไหวก็ขยับนิ้วโป้งกับนิ้วก้อยถ้าต้องการเคลื่อนไหวส่วนหัวของหุ่นก็ให้ขยับนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางพร้อมกัน

ขั้นที่ 3 ออกแบบหุ่นมือและกิจกรรมการเล่านิทาน

3.1 การออกแบบหุ่นมือ

3.2 การออกแบบนิทาน

ขั้นที่ 4 สร้างหุ่นมือและกิจกรรมการเล่านิทาน และสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล

4.1 หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 17 ตัว

4.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบตอบคำถามจากภาพที่สอดคล้องกับนิทาน ผลการตรวจสอบคุณภาพพบว่ามีความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.0 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76

ขั้นที่ 5 การทดสอบประสิทธิภาพ

การทดลองรายบุคคล

นำหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานและแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ เรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Tryout) รายบุคคล ได้จากการเจาะจงเลือกนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเก่ง กลาง อ่อน รวมจำนวน 3 คน โดยไม่ใช่นักเรียนในห้องเรียน

ที่ถูกคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และมีคุณภาพ พบว่า ประสิทธิภาพของหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานมีค่าสูงสุดเท่ากับ 83.00/89.00

การทดลองกลุ่มย่อย

นำหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานและแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจโดยผู้เชี่ยวชาญ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ไปทดลองใช้ (Tryout) กลุ่มย่อย ได้จากการเจาะจงเลือกนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเก่ง กลาง อ่อน รวมจำนวน 10 คน โดยไม่ใช่นักเรียนในห้องเรียนที่ถูกคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างและมีคุณภาพ พบว่า ประสิทธิภาพของหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานมีค่าสูงสุดเท่ากับ 81.50/91.00

การทดลองภาคสนาม

นำหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานและแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากร

นักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง โดยการจับสลากนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จาก 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 10 คน ได้จำนวน 30 คน

ผลการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานและแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มาดำเนินการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอ ดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียน

ผู้วิจัยประเมินการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนที่พัฒนาขึ้น กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง จำนวน 1 ห้องเรียน พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนความพร้อมด้านการฟังและการพูด 57.00

2. การทดลองภาคสนาม

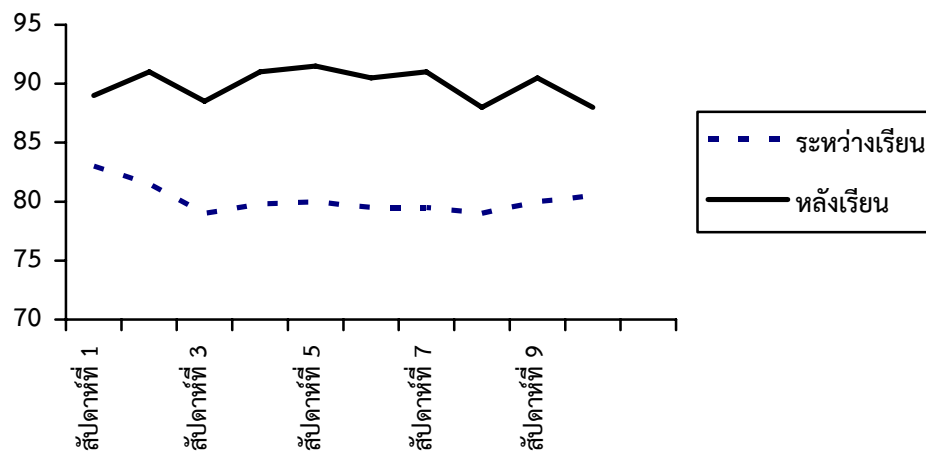
ผลการทดลองใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนประสิทธิภาพหุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่นตามแผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผนการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ที่/ แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	คะแนน เต็ม	คะแนน รวม	ประสิทธิภาพ ระหว่างเรียน (E ₁)	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ประสิทธิภาพ หลังเรียน (E ₂)
1	200	166	83.00	200	178	89.00
2	200	163	81.50	200	182	91.00
3	200	158	79.00	200	177	88.50
4	200	159	79.50	200	182	91.00
5	200	160	80.00	200	183	91.50
6	200	159	79.50	200	181	90.50
7	200	159	79.50	200	182	91.00
8	200	150	79.00	200	160	80.00
9	200	161	80.50	200	181	90.50
10	200	160	80.00	200	160	80.00
เฉลี่ย			80.15			89.80

จากตารางที่ 1 เมื่อนำมาเขียนกราฟแสดงพัฒนาการความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงพัฒนาการด้านความพร้อมด้านการฟังและการพูด

ตารางที่ 2 ทดสอบทางสถิติ T-test (Paired Samples Test)

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Lower			
Pair 1 Pretest - posttest	-3.900	.553	.124	-4.159	-3.641	-31.568	19	.000

ผลการทดสอบทางสถิติ T-test (Paired Samples Test) พบว่าค่าเฉลี่ย Mean = -3.900 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Std. Deviation = .553 ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ t- test ปรากฏว่า ค่า t - test เท่ากับ -31.568 จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 หมายความว่า คะแนนทดสอบหลังการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน ในกรณีนี้ถือว่านักเรียนโดยส่วนรวมมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนพัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน (กาญจนา วัฒนา, 2547) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .000 น้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้ .050 แสดงว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสามารถสรุปที่ระดับ .001 ได้เช่นกัน

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานมีค่าสูงสุดเท่ากับ 80.15/89.80 แสดงว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และคะแนนความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับปฐมวัยหลังการใช้หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิจัยการพัฒนาหุ่นมือและกิจกรรมเพื่อสร้างความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับปฐมวัยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อพัฒนาหุ่นมือและกิจกรรมเพื่อสร้างความพร้อมด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผล ดังนี้ เด็กปฐมวัยจำนวน 20 คน ได้รับประสบการณ์ จากการทำกิจกรรมโดยการใช้หุ่นมือในการเล่านิทาน ส่งผลให้พัฒนาการฟังและการพูดของเด็กโดยรวมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หุ่นมือประกอบกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อเตรียมความพร้อม ด้านการฟังและการพูดที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$ และคะแนนความพร้อมทางด้านการฟังและพูด ของนักเรียนระดับปฐมวัยหลังการใช้หุ่นมือ ประกอบกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าหุ่นมือและกิจกรรมสร้างความพร้อมด้านการฟัง และการพูดของเด็ก และ ยังเป็นตัวเร้าความสนใจและเสริมแรงสอดคล้องกับ ลัดดา นิลละมณี (2531) กล่าวไว้ว่า หุ่นเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณค่าต่อเด็กมาก และยังมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของ

เด็กสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดีกระตุ้นให้เด็กสนใจบทเรียนตลอดเวลา ความเห็นและสอดคล้องกับ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2522) ในเรื่องของคุณค่าของหุ่นว่า เป็นสื่อการเรียน ที่เป็นประโยชน์ ในการจัดการศึกษามาก นำไปใช้ ในการสอนได้หลายๆ เนื้อหาและเป็นสื่อที่เคลื่อนไหวได้การใช้หุ่นประกอบการสอนให้ผลสามารถเลียนแบบของจริง ผู้เรียนสนใจและซึ้งใจให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม (สาโรจน์ แพ่งยัง, 2529) หุ่นมีความสำคัญ เป็นสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน กระตุ้นให้เด็กสนใจในบทเรียนและยังสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความสนุกสนาน เร้าความสนใจต่อเด็ก หรือผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 การจัดกิจกรรมให้นักเรียน ครู ต้องสังเกตพฤติกรรมในการเรียนรู้ และจดบันทึกพฤติกรรมขณะสอนเวลาไม่เพียงพอ
 - 1.2 การจัดกิจกรรมเล่านิทาน โดยใช้หุ่น ควรให้เด็กได้มีส่วนร่วมเป็นผู้ฟัง และเป็นผู้เล่านิทานทุกครั้ง
 - 1.3 ก่อนจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนครูควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมเพื่อสะดวกในการใช้และพอเพียงกับจำนวนของนักเรียน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 การพัฒนาหุ่นมีนั้น นอกจากจะประดิษฐ์จากผ้าสักหลาดแล้ว สามารถใช้วัสดุและอุปกรณ์อื่นๆ ได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับงบประมาณ และวัสดุในท้องถิ่น เช่น
 - 2.1.1 หุ่นมือที่ทำจากวัสดุในท้องถิ่น เช่น ใบตอง ใบลาน ลูกตาล มะพร้าว ฯลฯ
 - 2.1.2 หุ่นมือที่ทำจากถุงมือ ถุงเท้า
 - 2.1.3 หุ่นมือที่ทำจากเศษวัสดุ เช่น กล่องนม กล่องสบู่ กระดาษ เศษผ้า
 - 2.1.4 หุ่นชัก
 - 2.2 ควรศึกษาติดตามผลความพร้อมด้านการฟังและการพูดของนักเรียนกลุ่มทดลอง การศึกษา เพื่อหาข้อสรุปว่า ผลของการศึกษาเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนไปแล้วระยะหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา วัฒนา. (2547). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). ความหมายของการพูด. กรุงเทพฯ : โชติสุขการพิมพ์.
- ลัดดา นิละมณี. (2531). นวัตกรรมหุ่นมือ. [Online]. เข้าถึงได้จาก : Wannipapu4.Blogspot.com.blog-post_08.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศรียาญจน์ โกสุม. (2522). โครงการหุ่นละคร. [Online]. เข้าถึงได้จาก : wilailakr.blogspot.com>2800/10>puppet.
- ศรินทิพย์ รักษาสัตย์. (2528). การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อหุ่นมือ. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://pranee.files.wordpress.com>>2012.
- สาโรจน์ แผงยัง. (2529). เทคโนโลยีการผลิตสื่อการสอน : หลักการทฤษฎีที่นำมาใช้. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). นโยบายหลักเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2554 - 2561). กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- Bee Helen. (1975). Moral Development. The Developing Child London. United States of America.